

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , București, CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336.85.48

DECIZIA nr.93/2015

privind soluționarea contestației formulate de
SC .X. SA din .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.**A_SLP 92/19.01.2015**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. , prin adresa nr..X. /14.01.2015, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 92/19.01.2015 cu privire la contestația formulată de **SC .X. SA** cu sediul în .X. , str..X. nr.98, județul .X. CUI RO X, înregistrată la ORC sub nr.JX/2003.

Contestația a fost formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11.12.2014*, act administrativ fiscal emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. , privind suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată,**
- **.X. lei – dobanzi/majorari de intarziere,**
- **.X. lei – penalitati de intarziere,**
- **.X. lei – impozit pe profit,**
- **.X. lei – dobanzi/majorari de intarziere,**
- **.X. lei – penalitati de intarziere.**

De asemenea, **SC .X. SA** contestă și *Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./11 .12.2014* prin care s-a dispus diminuarea pierderii fiscale în anul 2011, cu suma de **.X. lei**, iar ca urmare a inspecției fiscale s-a stabilit pierdere fiscală de recuperat în anii următori, calculată la data de 31.12.2011, în sumă de .X. lei.

În raport de data comunicării actelor administrativ fiscale emise, respectiv **12.12.2014**, potrivit semnăturii olografe a delegatului societății aflată pe adresa de înaintare a acestora nr..X./11.12.2014, anexată în copie la

dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la registratura Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. la data de **12.01.2015**, așa cum rezultă din stampila instituției aplicată pe originalul contestației, aflat în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să soluționeze contestația formulată de **SC .X. SA**.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11.12.2014 și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./11 . 12.2014 emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. , în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR .X./11 .12.2014, societatea susține următoarele:

1. În ceea ce privește constatările fiscale privind impozitul pe profit societatea precizează:

a) referitor la achizițiile de bunuri și servicii în sumă de .X. leide la SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, societatea susține că toate prestările și livrările de bunuri au făcut obiectul unor contracte, respectiv unor facturi care au fost înregistrate în contabilitate pe cheltuieli deductibile și au reprezentat lucrări care trebuiau realizate urgent și care erau autorizate (autorizația nr..X./09 .12.2007), „*cheltuielile respective făcându-se în legătură cu producția și pentru producție și reprezintă operațiuni reale cu conținut economic*”.

De asemenea, contestatara precizează că o parte din aceste bunuri și servicii achiziționate de la firmele mai sus citate, au fost refacturate către terți, contravaloarea lor fiind încasată integral.

Societatea consideră că atâta timp cât clienții nu au făcut reclamații și au achitat integral contravaloarea facturilor, livrările de bunuri și servicii au avut loc și că argumentele utilizate de organele de inspecție fiscale, cum că furnizorii nu puteau livra/presta serviciile deoarece nu au avut utilaje, personal și nici livrări declarate de terți, sunt neadevărate.

b) în ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere pentru amortizarea următoarelor mijloace fixe: Hala de preparare (cod 100148), Stație de epurare .X. (cod 100611), Drum de acces .X. (cod 100604), Linie electrică .X. (cod 100600), Zid de sprijin placat (cod 100599) și Împrejmuire metalică (cod 100597), societatea susține:

- referitor la Hala preparare, contribuabilul precizează că aceasta a fost folosită pentru producție până la închiderea minei de la .X. -Băi prin HG 1008/2006,

- referitor la imobilul de la .X. susține că funcționează ca un centru de afaceri și negocieri pentru societate și constituie locuință de serviciu și birou pentru acționarul majoritar motiv pentru care mijloacele fixe conexe acestui imobil aduc un venit indirect societății.

În concluzie, contestatoarea solicită ca suma de .X. lei, reprezentând amortizarea mijloacelor fixe precizate mai sus, să fie considerată cheltuială deductibilă, iar suma stabilită ca impozit pe profit suplimentar să fie anulată împreună cu accesoriile aferente.

c) în ceea ce privește serviciile de transport facturate de SC .X. SRL, contestatara precizează că acestea au rezultat în urma unor relații comerciale, care au avut la bază un contract economic și facturi legale, autovehicolul fiind utilizat mai ales pentru transporturi interne la sectorul de producție .X. .

În concluzie, contestatoarea solicită ca suma de .X. lei, reprezentând cheltuieli de transport, să fie considerată cheltuială deductibilă, iar suma stabilită ca impozit pe profit suplimentar să fie anulată împreună cu accesoriile aferente.

2. În ceea ce privește constatările fiscale privind taxa pe valoarea adăugată, societatea susține că:

a) referitor la TVA aferentă achizițiilor de bunuri și servicii de la SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, organele de inspecție au considerat eronat, ca nejustificată deducerea TVA în sumă de .X. lei rezultată în urma tranzacțiilor utilizând ca principal argument faptul că aceste societăți nu puteau livra bunurile/presta serviciile deoarece nu au avut utilaje, personal și nu au fost declarate de terți și contestă acest punct de vedere și această constatare pe motivul că tranzacțiile au avut loc, iar TVA a fost dedusă corect, aceasta fiind aferentă sumelor facturate de aceste societăți pentru bunuri/lucrări care au fost livrate/efectuate.

De asemenea, contestatara precizează că o parte din aceste bunuri și servicii achiziționate de la firmele mai sus menționate au fost refacturate către terți, contravaloarea lor fiind încasată integral și fiind colectată TVA.

Contribuabilul cere prin contestația formulată ca întreaga sumă de .X. lei să fie considerată ca TVA deductibilă, și să fie scăzută de la obligațiile suplimentare de plată privind TVA-ul împreună cu accesoriile aferente.

b) contestatara precizează ca organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibilă TVA în valoare de .X. lei aferentă serviciilor de transport facturate de SC .X. SRL și contestă această constatare întrucât face obiectul unor sume facturate în baza unor relații comerciale având la bază operațiuni comerciale reale realizate în scop economic.

Astfel, contestatoarea solicită ca suma de .X. lei, să fie considerată TVA deductibilă și să fie scăzută de la obligațiile suplimentare de plată privind TVA împreună cu accesoriile aferente.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11.12.2014 și Dispoziția privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./11 .12.2014 emise de organele de inspectie fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. , au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare și măsuri in sarcina societatii ca urmare a constatarilor cuprinse în Raportul de inspectie fiscală nr.F-HR .X./11 .12.2014, astfel:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit (perioada 01.01.2009-31.12.2011) organele de inspectie fiscală au constatat următoarele deficiențe:

- diferente suplimentare privind cheltuieli in suma de .X. lei inregistrate in baza unor facturi emise de SC .X. SRL, SC .X. SRL si SC .X. SRL, societati care nu puteau livra bunurile/presta serviciile deoarece nu au deținut utilaje, personal iar livrările nu au fost declarate de terti.
- diferente suplimentare privind cheltuielile nedeductibile in suma de .X. lei reprezentand contravaloarea bunurilor puse la dispozitie gratuit unei terte persoane si care nu indeplinesc prevederile legale pentru a fi considerate sponsorizari;
- diferente suplimentare privind cheltuielile in suma totala de .X. lei pentru servicii de transport conexe unor operatiuni care nu au ca scop obtinerea de venituri impozabile, respectiv acordarea de bunuri gratuit, pentru care contribuabilul nu a incheiat contract;
- majorarea veniturilor impozabile cu suma de .X. lei reprezentand TVA in scris cu **semnul minus** pe o factura de regularizare dauna totala;
- diferente suplimentare privind cheltuielile nedeductibile in suma de .X. lei reprezentand amortizarea unor mijloace fixe care nu sunt utilizate in scopul obtinerii de venituri impozabile;
- diferente suplimentare privind cheltuielile nedeductibile in suma de .X. lei reprezentand salariile si contributiile unor angajati ce deservesc doua imobile in care nu se desfasoara activitati economice, producatoare de venituri;
- diferente suplimentare privind cheltuielile nedeductibile in suma de .X. lei reprezentand achizitia de bunuri si servicii a caror utilizare nu este destinata obtinerii de venituri impozabile;
- .X. lei reprezentând contravaloarea investițiilor efectuate la mijloace fixe existente (tâmplarie PVC) înregistrată direct pe cheltuieli la momentul achiziției;
- diferente suplimentare privind cheltuielile nedeductibile in suma de .X. lei reprezentand cheltuieli de protocol peste limita prevazuta de lege.

Astfel, prin includerea la cheltuieli nedeductibile a bazelor impozabile aferente deficiențelor constatate în urma inspecției fiscale, s-a stabilit impozit pe profit suplimentar în suma de .X. lei (.X. lei în 2009 + .X. lei în 2010), iar pentru anul 2011 a fost diminuată pierderea fiscală cu suma de .X. lei conform art.11 alin.1, art.21 alin.1, alin.3 lit.a, alin.4 lit.f, lit.p, art.19 alin.1, art.24 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.44 și art. 70² din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.65 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991 republicată.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în urma inspecției fiscale au fost calculate accesorii în suma totală de .X. lei din care .X. lei majorări de întârziere/dobânzi și .X. lei penalități de întârziere conform art.119 alin.1, art.120 alin.7, art.120¹ alin.2 lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au întocmit și Dispoziția de măsuri nr..X./11 .12.2014 prin care *“se dispune diminuarea pierderii la 31.12.2011, de recuperat în anii următori, cu suma totală de .X. lei, prin depunerea declarației rectificative 101 pentru impozitul pe profit aferent anului 2011. Din această sumă, .X. lei reprezintă pierderea fiscală de recuperat din anii 2009 și 2010 iar suma de .X. lei reprezintă suma cu care s-a diminuat pierderea fiscală din perioada curentă 2011 în urma controlului. Astfel pierderea fiscală de recuperat în anii următori calculată la 31.12.2011, ca urmare a inspecției fiscale, este în sumă de .X. lei.”*

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată (perioada 01.05.2009-31.12.2011) organele de inspecție fiscală au constatat următoarele deficiențe:

- deducerea nejustificată a TVA în suma totală de .X. lei pentru achiziția de piese de schimb și servicii înscrise în facturi emise de SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, societăți care nu puteau livra bunurile/presta serviciile deoarece nu au deținut utilaje, personal și nici livrări declarate de terți;
- diminuarea nejustificată a TVA colectată cu suma de .X. lei reprezentând TVA aferentă bunurilor din producția proprie acordate gratuit Unității Administrativ Teritoriale a Comunei .X. , pentru care nu s-a încheiat contract;
- majorarea nejustificată a TVA deductibilă cu suma de .X. lei prin neînregistrarea în jurnalul de cumpărări a TVA înscrisă cu minus într-o factură de regularizare dauna totală emisă de .X. IFN SA;
- deducerea nejustificată a TVA în suma de .X. lei pentru servicii de transport conexe unor operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv acordarea de bunuri gratuit, pentru care contribuabilul nu a încheiat contract;

- deducerea TVA in suma de **.X. lei**, pentru achizitia de bauturi alcoolice achizitionate in scopuri de protocol;
- deducerea nejustificata a TVA in suma de **.X. lei**, pentru achizitia unor bunuri si servicii (haine barbatesti, aranjamente florale si anunturi angajare psiholog) care nu sunt utilizate pentru obtinerea de venituri taxabile.

Astfel, deficiențele constatate in urma inspectiei fiscale, au condus la stabilirea TVA suplimentară in suma de **.X.** conform art.11 alin.1, art.128 alin.1 și alin.4 lit.b, art.138 lit.a, art.145 alin.2 lit.a și alin.5 lit.b, art.146 alin.1 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu alin.20 pct.1 și pct.2 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru TVA stabilită suplimentar in urma inspectiei fiscale au fost calculate accesorii in suma totala de **.X. lei** din care **.X. lei** majorari de intarziere/dobanzi si **.X. lei** penalitati de intarziere conform art.119 alin.1, art.120 alin.7, art.120¹ alin.2 lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În timpul inspectiei fiscale s-a formulat sesizarea penală nr..**X.** / 28.11.2012, cu privire la înregistrarea în evidențele contabile de cheltuieli și deducerea de TVA în baza unor facturii, în valoare totală de **.X. lei**, având înscrise la furnizori datele de identificare ale SC **.X. SRL CUI.X.** , SC **.X. SRL CUI.X.** și SC **.X. SRL CUI.X.** , care nu au la baza operațiuni reale, în scopul evitării impozitării ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate, prejudiciul estimat fiind de **.X. lei**.

Sesizarea penală a fost completata după finalizarea inspectiei fiscale prin adresa nr..**X.** /12.11.2014, prin care s-a comunicat că prejudiciul cauzat bugetului de stat de către SC **.X. SA**, prin înregistrarea acestor achiziții, stabilit prin Decizia de impunere nr.F-HR **.X./11.12.2014**, este de **.X. lei**, din care **.X. lei** impozit pe profit și **.X. lei** TVA, pentru care se datorează accesorii în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere calculate până la data de 28.11.2014.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la obligațiile fiscale suplimentare în cuantum de **.X. lei, reprezentând:**

- **impozit pe profit in suma de **.X. lei**;**
- **dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de **.X. lei**;**

- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și la diminuarea pierderii fiscale cu suma de .X. lei pentru anul 2011, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au înaintat organelor de cercetare/urmărire penală adresele nr..X. /12.11.2014 și nr..X. /28.11.2012 împreună cu Raportul de inspecție fiscală nr.F-HR .X./11.12.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-HR .X./11.12.2014, contestată, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În fapt, în perioada 2009-2011, SC .X. .X. SA a înregistrat în evidența financiar-contabilă documente care nu reflectă operațiuni reale, scopul societății fiind acela de a diminua TVA de plată și impozitul pe profit.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat operațiuni fictive, a evitat constituirea, evidentierea, declararea și plata către bugetul general consolidat a impozitului pe profit și a TVA, fapt ce a condus la diminuarea sumelor datorate bugetului de stat pentru perioada 2009-2011.

Astfel, în urma inspecției fiscale, s-a constatat că în perioada verificată 2009-2011, SC .X. .X. SA a înregistrat și a dedus la calculul impozitului pe profit anual cheltuieli în sumă de .X. lei cu TVA aferentă de .X. lei în baza unor facturi având la furnizor datele de identificare ale SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL. Obiectul facturilor îl constituie achiziția de bunuri și servicii după cum urmează:

- achiziția de piese de schimb în sumă totală de .X. lei cu TVA aferentă de .X. lei, bunuri care au fost înregistrate direct pe cheltuieli. Pentru acestea contribuabilul nu a prezentat niciun document care să justifice necesitatea și realitatea achizițiilor;
- achiziția de prestări de servicii în sumă totală de .X. lei cu TVA aferentă de .X. lei, care fie au fost refacturate către terțe societăți comerciale, fie au fost considerate de contribuabilul verificat ca fiind prestate în beneficiul său;
- achiziția de bunuri care au fost înregistrate pe contul 371- Mărfuri în sumă totală de .X. lei, cu TVA aferentă de .X. lei, care au fost refacturate, motiv pentru care pentru aceste operațiuni nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare.

În urma verificărilor efectuate de organele de inspecție s-a constatat că SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL, nu puteau livra bunurile/presta serviciile deoarece nu au deținut utilaje, personal și nici livrări declarate de terți.

Argumentele aduse de organele de inspecție fiscală conduc la concluzia că facturile de achiziție de bunuri și servicii de la cele trei societăți, nu îndeplinesc condiția de document justificativ pentru beneficiar, conform prevederilor Legii contabilității nr.82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, *deoarece nu se cunoaște care sunt furnizorii reali ai bunurilor înscrise în aceste facturi.*

Organele de inspecție fiscală au concluzionat că nu pot fi luate în considerare tranzacțiile derulate de societatea comercială contestatoare cu acești furnizori și deci nu pot fi considerate documente justificative facturile emise de aceștia, astfel că, societatea comercială cumpărătoare **nu poate deduce cheltuieli** în sumă totală de .X. lei și **nu poate deduce TVA** în sumă totală de .X. lei. În consecință, a fost determinat un impozit pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**, pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei și stabilesc TVA fără drept de deducere în suma de **.X. lei** pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP .X. au formulat sesizarea penală nr..X. /28.11.2012, cu privire la înregistrarea în evidențele contabile de cheltuieli și deducerea de TVA în baza unor facturii, în valoare totală de .X. lei, având înscrise la furnizori datele de identificare ale SC .X. SRL CUI.X. , SC .X. SRL CUI.X. și SC .X. SRL CUI.X. , care nu au la baza operațiuni reale, în scopul evitării impozitării ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate, prejudiciul estimat fiind de .X. lei.

Sesizarea penală a fost completată după finalizarea inspecției fiscale prin adresa nr..X. /12.11.2014, prin care s-a comunicat că prejudiciul cauzat bugetului de stat de către SC .X. .X. SA, prin înregistrarea acestor achiziții, stabilit prin decizia de impunere F-HR .X./11.12.2014, este de .X. lei, din care .X. lei impozit pe profit și .X. lei TVA, pentru care se datorează accesorii în sumă totală de .X. lei, reprezentând majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere calculate până la data de 28.11.2014.

În drept, potrivit prevederilor art.214 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei

constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale în sumă de .X. lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesoriile aferente constatate prin Raportul de inspecție fiscală pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11 .12.2014, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-HR .X./11.12.2014, contestată, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Aceasta interdependență constă în faptul că, în cauză, se ridică problema stabilirii realității și legalității achizițiilor efectuate de SC .X. .X. SA de la SC .X. SRL-CUI .X. , SC .X. SRL –CUI .X. și SC .X. SRL-CUI .X. , în condițiile în care organele de cercetare penală fac cercetări în acest caz, constatările organelor de inspecție fiscală fiind în sensul că acestea nu puteau livra bunurile/presta serviciile deoarece nu dispuneau de personal și de mijloacele fixe necesare desfășurării operațiunilor.

Astfel, se reține că facturile de achiziție de bunuri și servicii de la cele trei societăți, nu îndeplinesc condiția de document justificativ pentru beneficiar, conform prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât nu se cunoaște care sunt furnizorii reali ai bunurilor înscrise în aceste facturi de achiziție de bunuri și servicii iar o operațiune reală implică cunoașterea celor două părți care participă la efectuarea acesteia, și nu doar a unei singure părți – *beneficiarul*.

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația anterioară artificiei respectiv va fi restabilită. (CEJ – Cauza 255/2002 Halifax & alții).

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care *“constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să conștie, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale. Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ”*, astfel cum se

precizează în considerentele [Decizia nr. 272 din 28 ianuarie 2013 pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție](#), descriere care se circumscrie speței.

Mai mult, Decizia Curtii Europene de Justiție în dosarele C 439/04 și C 440/04 (cauzele conexe Axel Kittel și Recolta Recycling) stipulează ca „*în cazul în care se constată că, având în vedere factori obiectivi, livrarea de bunuri este efectuată către o persoană impozabilă care știe sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția sa, participă la o tranzacție în legătură cu evaziunea frauduloasă a TVA, revine în competența autorităților naționale să refuze dreptul de deducere persoanei impozabile cumpărătoare*”.

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

În acest sens, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care **se ridică problema realității operațiunilor economice declarate**, cu consecința diminuării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Afirmațiile societății, privind realitatea lucrărilor efectuate de cele trei societăți, nu sunt de natură să infirme constatările organelor fiscale privitoare la realitatea tranzacțiilor, întrucât numai organele de cercetare și urmărire penală, în cadrul competențelor de care dispun, pot stabili dacă operațiunile comerciale au fost derulate conform documentelor prezentate de societate, respectiv dacă documentele justificative evidențiate în contabilitatea contestatarei reflectă realitatea operațiunilor.

Prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, devenit art.28 alin.(1) din Legea 135/2010 privind Codul de Procedură Penală, potrivit cărora „*hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptelor și a persoanei care a săvârșit-o*”.

Totodată, se reține că prin Decizia nr.95/2011, Curtea Constituțională apreciază că „*în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie*

dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Raportul de inspecție fiscală nr.F-HR .X./11 .12.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-HR .X./11.12.2014, contestată, a fost înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. ca și completare la Sesizarea penală nr..X. / 28.11.2012 înaintată Parchetului de pe lângă Judecătoria Miercurea Ciuc, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unor infracțiuni.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

Totodată se reține că, practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparabile.

A proceda altfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere cele de mai sus, precum și prevederile pct.10.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile [art. 213, alin.\(1\)](#) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru

care se va suspenda soluționarea pe fond a contestației pentru suma de .X. lei, reprezentând:

- impozit pe profit in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și pentru diminuarea pierderii fiscale cu suma de .X. lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: **“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”**

2. Referitor la obligațiile fiscale suplimentare în cuantum de .X. lei, reprezentând:

- impozit pe profit in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de X lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei, precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de X lei pentru anul 2011, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe cu privire la deductibilitatea cheltuielilor în sumă de .X. lei la calculul profitului impozabil, respectiv cu privire la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care nu se face dovada că aceste bunuri și servicii au fost achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile, respectiv în scopul operațiunilor taxabile ale societății.

În fapt, SC .X. SA a înregistrat în contul 628 "*Alte cheltuieli cu serviciile executate de tertii*", cheltuieli cu servicii de transport auto facturate de SC .X. SRL in suma totala de .X. lei, in baza a trei facturi reprezentand contravaloarea a .X. ore.

SC .X. SA in calitate de chirias, a incheiat cu SC .X. SRL contractul de inchiriere nr..X. /21.04.2010 prin care ia in chirie autobasculanta cu numarul de inmatriculare .X. , la un pret de X lei/luna, exclusiv TVA, pentru perioada 01.04.2010-31.03.2011.

SC .X. SA a prezentat organelor de inspecție fiscală un act aditional la contractul de inchiriere nr..X./2010, inregistrat la SC .X. SA cu numarul .X..05.2010.

Organele de inspecție fiscală au stabilit ca aceste cheltuieli nu au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile și au fost încadrate ca și cheltuieli nedeductibile fiscal, potrivit prevederilor art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a TVA aferentă în sumă de .X. lei, nefiind respectate prevederile art.145 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, în materia impozitului pe profit sunt incidente prevederile art.21, alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile [...]”.

coroborat cu pct.22 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor [...]”.

Din dispozițiile legale sus citate, se reține că sunt deductibile fiscal la calculul profitului impozabil, numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, respectiv cele înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor.

În materia TVA sunt incidente prevederile art.145 alin.(1) și alin.2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Iar potrivit art.146 alin.1 lit.a) din același act normativ:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie

prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155;”.

Față de prevederile legale de mai sus se reține că persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de lege, respectiv să dețină o factură fiscală sau un alt document legal, iar achizițiile să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, au rezultat următoarele aspecte:

- SC .X. SA in calitate de chirias, a incheiat cu SC .X. SRL contractul de inchiriere nr..X. /21.04.2010 prin care ia in chirie autobasculanta cu numarul de inmatriculare .X. , la un pret de 150 lei/luna, exclusiv TVA, pentru perioada 01.04.2010-31.03.2011,

- în perioada 2010-2011, SC .X. SA inregistreaza cheltuieli deductibile cu servicii de transport auto facturate de SC .X. SRL in suma totala de .X. lei in baza a trei facturi reprezentand contravaloarea a .X. ore, facturile prezentate nefăcând referire la niciun contract,

- în data de 01.05.2010 a fost încheiat un act aditional la contractul de inchiriere nr..X./2010, inregistrat la SC .X. SA cu nr.X.

Prin actul aditional se aduc modificari referitoare la pret, perioada de valabilitate a contractului, modalitatea de plata si obligatiile partilor, astfel:

- pretul chiriei se modifica de la X lei/luna la X lei pe ora plus TVA,
- plata se va face prin orice modalitati de plata prevazute de lege,
- Seful de sector unde autovehiculul inchiriat va fi utilizat va intocmi la sfarsitul fiecărei luni un Proces verbal din care sa reiasa numarul de ore cat a utilizat autovehiculul in fiecare luna, pe care il va preda locatorului,

- termenul contractului se prelungeste pana la 31.12.2012,
- reparatiile, reviziile, anvelopele si asigurările cad in sarcina locatorului,
- locatorul trebuie sa anunte cu cel putin 24 de ore inainte daca doreste sa utilizeze autovehiculul pentru nevoi personale

- cheltuiala cu combustibilul si lubrefiantii cad in sarcina locatarului.

- în bilantul depus pentru anul 2010, SC .X. SRL a declarat un numar mediu de 1 salariat, iar conform vectorului fiscal nu mai este in evidenta ca platitor de venituri din salarii si de contributii aferente salariilor din 29.06.2010. Din baza de date a Sistemului national de evidenta auto s-a constatat ca societatea a avut în perioada 2010-2011 inmatriculata autobasculanta cu data fabricatiei in 1986 care a fost radiata in 2013, având numarul de inmatriculare .X. . Din 08.05.2012 SC .X. SRL a fost dizolvata iar din 03.08.2012 a fost radiata din Registrul comertului.

- conform procesului verbal nr..X./10.10.2014 încheiat de inspectorii antifraudă din cadrul ANAF – DR Antifraudă Fiscală 7 .X., SC .X. SRL nu a avut in perioada 2010-2012 personal angajat pentru a efectua serviciile facturate, nu

detine documente care sa ateste prestarea serviciilor inscrise pe facturile emise (avize de insotire a marfii, foi de parcurs, devize finale de lucrari), pe facturile emise nu apare in scris cine a intocmit factura, ce marfa a fost transportata, cate transporturi s-au executat, cu ce autovehicule, șoferul care a efectuat cursa, iar consumul de combustibil aferent orelor facturate este in totala contradictie cu un consum mediu normal,

- autobasculanta a fost condusa de angajatii SC .X. SA (desi in nota explicativa actionarul majoritar afirma ca ca doar in anumite situatii autovehicolul a fost condus si de către angajati ai SC .X. SA) astfel ca proprietarul nu avea cum sa verifice numarul de ore lucrate in scris in procesele verbale intocmite de sef sector .X. ,

- platile catre SC .X. SRL s-au efectuat in totalitate prin compensare cu sume datorate SC .X. SA de catre UATC .X. ,

- autobasculanta a fost identificata ca mijloc de transport pe avizele cu care au fost expediate bunurile puse la dispozitie gratuit UATC .X. .

SC .X. SA a prezentat trei procese verbale pentru perioadele mai-iunie 2010, iulie-noiembrie 2010 si decembrie 2010-iunie 2011 care cuprind numarul de ore si consumul de combustibil, dar nu au numar de inregistrare, nu sunt semnate de niciun reprezentant din partea SC .X. SRL si sunt intocmite pentru perioade cuprinse intre 2 si 7 luni, fara a fi defalcate pe zile si fara niciun alt document din care sa rezulte numarul de ore facturate, cursele efectuate, soferul, materialele transportate.

În urma verificărilor efectuate atât de către inspectorii antifraudă cât și de către inspectorii fiscali s-a constatat că autovehicolul cu numărul de înmatriculare .X. , aparținând SC .X. SRL, a fost trecut ca mijloc de transport pe avizele cu care au fost expediate bunuri puse la dispoziție gratuit, pentru care nu a fost încheiat contract de sponsorizare, operațiuni care nu sunt aferente obținerii de venituri impozabile.

SC .X. SA nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale și nici la contestație, procese verbale de predare primire incheiate din care sa rezulte data si ora la care a fost predat/preluat autovehicolul, cine l-a preluat/predat si locul unde a fost pus la dispozitie.

Prin urmare, se retine ca simpla achiziție a serviciilor nu reprezinta în sine o recunoastere a utilizării în scop economic a acestora, contestatara fiind obligata, să prezinte documentele justificative din care sa reiasa ca serviciile pentru care s-au efectuat aceste cheltuieli și s-a dedus TVA aferentă, au fost în scopul realizării de venituri impozabile.

Totodată, pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și/sau servicii orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie **să facă dovada** că acestea sunt destinate utilizării în folosul **operațiunilor sale taxabile**. Justificarea serviciilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile

revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Or, contestatara nu a depus în susținerea contestației niciun document din care să reiasă ca aceste achiziții au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile, ci doar s-a marginit să afirme că înregistrarea cheltuielilor deductibile a rezultat din relațiile comerciale care au avut la bază un contract economic și facturi legale, iar închirierea autobasculantei s-a efectuat „*pentru nevoile societății fiind utilizat mai ales pentru transporturi interne la sectorul de producție .X.* ”.

Mai mult, existența unor documente care sunt întocmite în conformitate cu legislația fiscală nu este suficientă pentru acordarea dreptului de deducere, fiind obligatorie respectarea tuturor prevederilor legislației fiscale, în cazul de față a prevederilor art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, deoarece aceste servicii sunt conexe unor operațiuni care nu sunt aferente realizării de venituri impozabile, organele de inspecție fiscală în mod legal au considerat nedeductibile aceste cheltuieli la calculul impozitului pe profit.

Referitor la susținerea contestatoarei potrivit căreia „*TVA este deductibilă fiind aferentă unor sume cu drept de deducere făcând obiectul unor sume facturate în baza unor relații comerciale având la bază operațiuni comerciale reale realizate în scop economic*”, organul de soluționare a contestației reține că societatea contestatoare nu face dovada că aceste servicii de închiriere sunt conexe unor operațiuni care dau drept de deducere.

Așa cum s-a reținut societatea a înregistrat aceste servicii în evidența contabilă doar în baza facturilor emise de SC .X. SRL, a contractului nr. .X. / 21.04.2010, actului adițional nr..X..05.2010, fără alte documente justificative care să ateste scopul în care au fost efectuate cheltuielile respective, or simpla procurare a unui bun/serviciu pe numele contribuabilului nu reprezintă o recunoaștere a utilizării în sens economic a acestuia.

Mai mult, în vederea demonstrării necesității achiziției unor astfel de servicii în scopul operațiunilor taxabile societatea trebuia să prezinte documente justificative, în același sens fiind și Decizia nr.1325/09.03.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care se stipulează că efectuarea corespunzătoare a serviciului trebuie probată cu documente având în vedere că legiuitorul a conceput dreptul de deducere a taxei nu ca pe o ficțiune, ci în sensul că serviciul prestat trebuie dovedit ca fiind efectuat în conformitate cu necesitățile contribuabilului pentru realizarea operațiunilor sale taxabile.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și faptul că societatea contestatoare nici prin contestația formulată nu depune documente justificative, care să combată constatarea organelor de inspecție fiscală, iar prin argumentele aduse nu schimbă situația de fapt constatată, se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală au

stabilit cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei și nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, deoarece achizițiile de bunuri/servicii nu au fost efectuate în vederea obținerii de venituri impozabile și nici în scopul efectuării de operațiuni taxabile.

Astfel, în temeiul art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de **.X. lei, reprezentând:**

- **impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de X lei;**
- **taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și pentru diminuarea pierderii fiscale cu suma de .X. lei pentru anul 2011.**

3. În ceea ce privește impozitul pe profit aferent cheltuielilor în sumă de .X. lei cu amortizarea unor mijloace fixe aflate în conservare sau neutilizate, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe cu privire la deductibilitatea acestor cheltuieli la calculul profitului impozabil, în condițiile în care nu se face dovada că aceste bunuri au fost achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.

În fapt, societatea contestatoare a recuperat in perioada 2009-2011, cheltuiala cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe aflate în patrimoniul societății, înregistrând in contabilitate, in perioada supusa verificarii, cheltuiala cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe aflate in conservare sau neutilizate în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată SC .X. SA are obiecțiuni cu privire la neacordarea dreptului de deducere pentru amortizarea următoarelor mijloace fixe: Hala de preparare (cod 100148), Stație de epurare .X. (cod 100611), Drum de acces .X. (cod 100604), Linie electrică .X. (cod 100600), Zid de sprijin placat (cod 100599) și Împrejmuire metalică (cod 100597), respectiv pentru cheltuieli în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit ca aceste cheltuieli nu au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile întrucât societatea nu a prezentat documente care să facă dovada utilizării acestora in scopul desfasurarii de activitati comerciale de natura celor prevazute in obiectul de activitate si obtinerii de venituri impozabile și au fost încadrate ca și cheltuieli

nedeductibile fiscal, potrivit prevederilor art.21 alin.(1), art.24 alin.(1) și alin.4 lit.g) din Legea nr.571/2003 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile punctului 70² din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

În drept, sunt incidente prevederile art.21 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile [...]”.

coroborat cu pct.22 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor [...]”.

Din dispozițiile legale sus citate, se reține că sunt deductibile fiscal la calculul profitului impozabil, numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, respectiv cele înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor.

Conform art.21 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada 2009-2011, stipulează:

“Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

(...)

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24,”, iar art.24 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ, precizează:

„(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.[...]”

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.”

Incepând cu data de 07.10.2009 art.24 alin.2 prezintă următoarea formă:

“(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;
- b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;
- c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.”

Astfel, cheltuielile aferente achiziționării unor mijloace fixe se pot recupera din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, în condițiile în care mijlocul fix amortizabil este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative, are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului și are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Condițiile prevăzute de lege fiind impuse a se îndeplini cumulativ, presupune că neîndeplinirea uneia din aceste condiții conduce automat la nedeductibilitatea cheltuielilor cu amortizarea mijloacelor fixe.

Conform pct.110 alin.3-5 din Reglementările contabile conforme aprobate prin OMFP nr.3055/2009:

“(3) În cazul în care imobilizările corporale sunt trecute în conservare, în funcție de politica contabilă adoptată, entitatea înregistrează în contabilitate o cheltuială cu amortizarea sau o cheltuială corespunzătoare ajustării pentru deprecierea constatată.

(4) O modificare semnificativă a condițiilor de utilizare sau învechirea unei imobilizări corporale poate justifica revizuirea duratei de amortizare. De asemenea, în cazul în care imobilizările corporale sunt trecute în conservare, folosirea lor fiind întreruptă pe o perioadă îndelungată, poate fi justificată revizuirea duratei de amortizare.

(5) În cazuri excepționale, inclusiv în situația prevăzută la pct. 121 alin. (3) din prezentele reglementări, durata de amortizare stabilită inițial se poate modifica, această reestimare conducând la o nouă cheltuială cu amortizarea pe perioada rămasă de utilizare.”,

astfel încât în funcție de politica contabilă adoptată, pentru mijloacele fixe în conservare (neutilizate) societatea poate calcula în continuare amortizarea sau poate înregistra o cheltuială cu ajustarea aferentă deprecierei, nedeductibilă fiscal.

De asemenea, pct.70² din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, stipulează că:

„70². Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.[...]”

fapt pentru care, in cazul mijloacelor fixe neutilizate pentru cel putin o luna de zile (puse in conservare), recuperarea valorii fiscale ramase neamortizate se face incepand cu luna urmatoare repunerii in functiune, prin recalcularea cotei de amortizare in raport cu durata ramasa de utilizare, iar la repunerea in functiune a mijlocului fix, este permisa recuperarea valorii ramase neamortizate pe durata de utilizare ramasa.

Prin urmare, in perioada de neutilizare temporara nu se calculează amortizare fiscala incepand cu luna urmatoare datei inceperii perioadei de neutilizare.

În cazul în speță, cheltuielile cu amortizarea imobilelor aflate în patrimoniul societății contestate pot fi încadrate ca fiind deductibile fiscal doar daca se demonstreaza ca aceste imobile au fost utilizate in scopurile prevazute de lege, precizate anterior.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.F-HR .X./11 .12.2014 se reține că SC .X. SA a dedus cheltuielile de amortizare pentru mijloace fixe care nu au fost, in perioada verificata, utilizate in scopul realizarii de venituri taxabile, respectiv pentru următoarele mijloace fixe:

- hala de preparare aflata in conservare din 2007, pentru care s-au dedus cheltuieli in suma de .X. lei;
- imobil .X. si alte obiective legate de acesta (statie epurare, bazine pesti, drum acces, zid de sprijin, teren de tenis, linie electrica) pentru care s-au dedus cheltuieli in suma de .X.lei;
- linie automata de popice pentru care s-au dedus cheltuieli in suma de 18.828 lei;
- locuinta in judetul .X. si alte obiective legate de acesta (statie epurare, bazin pesti) pentru care s-au dedus cheltuieli in suma de .X. lei.

Prin contestația formulată, SC .X. SA se referă doar la unele dintre aceste mijloace fixe, amortizarea aferentă fiind în sumă de .X. lei, față de care reținem următoarele:

- Hala de preparare se afla în conservare din 2007, activitatea minieră fiind sistată, după cum a precizat însăși contestatoarea, aceasta fiind folosită doar până la închiderea minei în anul 2007;
- imobilul de la .X. este declarat la Oficiul pentru Registrul Comertului ca pensiune agroturistică dar nu a înregistrat niciodată venituri din cazare sau alte servicii conexe și nu s-a prezentat autorizație de funcționare ca pensiune.

Prin contestație se solicită considerarea ca deductibilă a amortizării aferentă mijloacelor fixe conexe imobilului aflat în patrimoniul societății dar nu și a amortizării aferente clădirii, deși acestea sunt în strânsă legătură.

Contestatară afirmă că această locație este utilizată ca locuință și birou de serviciu de acționarul majoritar, dar această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât nu dă drept de deducere pentru amortizarea aferentă, în condițiile în care societatea nu a înregistrat venituri din

cazare sau activități conexe, fiind aplicabile prevederile art.24 alin.(4) lit.g) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la argumentul adus de societate în susținerea contestației potrivit căruia amortizarea în sumă de .X. lei a fost calculată *“pentru mijlocul fix „Hală preparare” , [...] pe considerentul că acest mijloc fix ar fi fost folosit pentru producție, dacă guvernul nu intervenea abuziv, peste voința acționarilor prin HG nr.1008/2006, și nu închidea mâna de la .X. , cu atât mai mult cu cât acest mijloc fix a constituit obiectul cererii de dare în plată depusă de noi la Direcția Județeană a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./24.11.2010”* nu poate fi reținută în susținerea contestației deoarece societatea nu aduce argumente privind îndeplinirea condițiilor impuse de legiuitor pentru acordarea deductibilității fiscale pentru mijloace fixe intrate în conservare.

În concluzie, societatea avea obligația de a înregistra cheltuielile cu amortizarea în sumă de .X. lei în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal.

Având în vedere cele precizate, prevederile legale în materie, documentele anexate la dosarul cauzei, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat corect la stabilirea cheltuielilor cu amortizarea aferenta mijloacelor fixe aflate în conservare sau neutilizate, fapt pentru care, în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, anterior citate, se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în sumă de **.X. lei**, aferent perioadei 2009-2010, precum și pentru diminuarea pierderii fiscale pentru anul 2011 în sumă de **.X. lei**.

Astfel, întrucât contestația a fost respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în sumă de .X. lei, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”* va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru accesoriile în suma de **.X. lei**.

4. În ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând:

- **impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de .X. lei pentru anul 2011, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare**

Fiscala se poate pronunța cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care societatea nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit și:

- impozit pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**, pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de **.X. lei** și penalități în sumă de **.X. lei**, reprezentând consecințe fiscale ale deducerii la calculul impozitului pe profit anual a cheltuielilor în sumă de **.X. lei** angajate de contribuabilul verificat pentru extracția și procesarea produselor de carieră acordate gratuit unei terțe persoane și pentru care nu s-a încheiat contract de sponsorizare; precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **.X. lei** pentru anul 2011,
- impozit pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**, pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de **.X. lei** și penalități în sumă de **.X. lei**, reprezentând consecințe fiscale ale deducerii la calculul impozitului pe profit anual a cheltuielilor în sumă de **.X. lei** angajate de contribuabilul verificat pentru salarizarea unor persoane care deserveșc două imobile care nu sunt utilizate pentru obținerea de venituri impozabile; precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **.X. lei** pentru anul 2011;
- impozit pe profit suplimentar în sumă de **X lei**, pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de **X lei** și penalități în sumă de **X lei**, reprezentând consecințe fiscale ale deducerii la calculul impozitului pe profit anual a cheltuielilor în sumă de **X lei** pentru achiziția unor bunuri și servicii care nu sunt aferente obținerii de venituri impozabile; precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **X lei** pentru anul 2011;
- impozit pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**, pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de **X lei** și penalități în sumă de **X lei**, reprezentând consecințe fiscale ale deducerii la calculul impozitului pe profit anual a cheltuielilor în sumă de **X lei** pentru realizarea de investiții la mijloace fixe, pe care contribuabilul le-a dedus integral la momentul angajării și nu prin calculul amortizării, precum și majorarea pierderii fiscale cu suma de **X lei** pentru perioada 2010-2011;
- impozitul pe profit suplimentar în sumă de **X lei**, pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de **X lei** și penalități în sumă de **1.736 lei**, reprezentând consecințe fiscale ale deducerii la calculul impozitului pe profit anual a cheltuielilor în sumă de **X lei** pentru amortizarea unor mijloace fixe care nu au fost, în perioada verificată, utilizate în scopul realizării de venituri impozabile; precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **X lei** pentru anul 2011;
- majorarea nejustificată a cheltuielilor deductibile ale anului 2011 cu suma de **.X. lei** reprezentând cheltuieli de protocol peste limita prevăzută de lege;
- majorarea veniturilor impozabile cu suma de **.X. lei** reprezentând TVA înscris cu semnul minus pe o factură de regularizare dauna totală.

Aceste cheltuieli au contribuit în mod direct, conform Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR la stabilirea impozitului pe profit în cuantum de .X. lei și a accesoriilor aferente în sumă de X lei stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr.F-HR .X./11.12.2014 și Dispoziția de măsuri nr..X./11 .12.2014.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit și TVA fără drept de deducere în sumă de .X. lei în perioada 2009 -2011 și accesoriile aferente TVA în sumă de X lei pentru perioada 25.06.2009-28.11.2014, respectiv:

- TVA în suma de .X. lei, pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei, aferentă produselor de carieră acordate gratuit pentru care nu a încheiat contract de sponsorizare cu beneficiarul;
- TVA în sumă de .X. lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi în sumă de X lei și penalități în sumă de X lei, înscrisă cu semnul minus în factura de "regularizare despăgubire daună" emisă pe numele contribuabilului verificat de SC .X. IFN SA CUI X, factură pe care SC .X. .X. SA nu a înregistrat-o în jurnalul de cumpărări;
- TVA în sumă de .X. lei, pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de 1.187 lei și penalități în sumă de X lei, reprezentând taxa dedusă aferentă achiziției de băuturi alcoolice;
- TVA în sumă de .X. lei, pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de 11.288 lei și penalități în sumă de X lei, reprezentând taxa dedusă aferentă achiziției de bunuri și servicii care nu sunt aferente realizării de venituri taxabile.

Deși prin contestație SC .X. SA solicită anularea integrală a Deciziei de impunere nr.F-HR .X./11.12.2014, Dispoziției de măsuri nr..X./11 .12.2014 și a Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR .X./11 .12.2014, societatea nu prezintă documente și argumente în susținerea contestației pentru aceste sume suplimentare.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”.

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora :

“Contestația poate fi respinsă ca [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea

contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”,

coroborate cu prevederile pct.2.5 din același act normativ, potrivit cărora :

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Incidente speței sunt și prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.65, alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul

căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.3250/1806.2010, se reține că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedeplinirea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”*.

Pe cale de consecință, cu privire la **suma de .X. lei, reprezentând:**

- **impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;**
- **taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;**

- **penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și pentru diminuarea pierderii fiscale cu suma de .X. lei pentru anul 2011**, având în vedere faptul că SC .X. SA nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată, se va respinge contestația ca nemotivată, în temeiul art.216 alin.1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.(b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art.214 alin.1 lit.a) și alin.3, art.216 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) și lit.b) și pct.10.1 din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. .X. .X. SA împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11.12.2014 și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11 .12.2014, emise de AJFP .X. , pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- impozit pe profit in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;

- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **.X. lei** pentru anul 2011, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organelor de inspecție fiscală, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent, conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pronunțată de instanța de judecată.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. .X. SA împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11.12.2014 și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11 .12.2014, emise de AJFP .X. , pentru suma de **X lei, reprezentând:**

- impozit pe profit in suma de X lei;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de X lei;
- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de X lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **X lei** pentru anul 2011.

3. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de S.C. .X. .X. SA împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr.F-HR .X./11.12.2014 și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11 .12.2014, emise de AJFP .X. , pentru suma de **.X. lei, reprezentând:**

- impozit pe profit in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere impozit pe profit in suma de X lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- dobanzi/majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de .X. lei, precum și diminuarea pierderii fiscale cu suma de **.X. lei** pentru anul 2011.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel X sau la Curtea de Apel X, în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL

X